

του καί ταξιδεύοντας ἐκατήντησεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ὑδραν καί ἐκεῖ ἐπώλησε τὸ καράβι του καί λαβὼν τὴν σερμαγιάν, ὅσον καί τὴν τιμὴν τοῦ καραβίου, χωρὶς νὰ δώσῃ εἶδῃσιν τῶν κρεδιτόρων του ἔφυγε καί ἐπῆγεν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καί ἐκεῖ ἐπνίγη· ὅθεν δι' αὐτό τὸ ἔγκλημα δικαιοῦνται οἱ κρεδιτόροι νὰ λάβουν τὰ γρόσια τους ἀπὸ τοῦ Φρασέ τὸ πρᾶγμα. Οἱ χρεοφειλέται λοιπὸν ἀμέσως μαθάνοντας τὸν θάνατόν του ἐπῆγαν καί εὗρήκαν τὴν γυναῖκα του εἰς τὸ σπίτι καί ἐζήτησαν νὰ καταγράψῃ τὰ περιεχόμενα εἶδη μέσα εἰς τὸ σπίτι, ἡ δὲ γυναῖκα ἀπεκρίθη ὅτι θὰ πηγαίνει μέσα εἰς τὸ Κάστρο καί τότε κάνομεν καλά, καί μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν, ἐπῆρεν ὅτι ἦτον μέσα εἰς τὸ σπίτι καί τὸ ἐπῆγε μέσα εἰς τὸ Κάστρον χωρὶς νὰ δώσῃ εἶδῃσιν τῶν κρεδιτόρων· μᾶς ἐπρόβαλεν ἡ γυναῖκα ὅτι εἶχεν ἴδια τῆς γρόσια χίλια τετρακόσια. Τῇ ἐζητήσαμεν τὸ προικοσύμφωνόν της, μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ ἐπῆρεν ὁ ἄνδρας της καί δέν τὸ ἔχει, μᾶς ἐφανέρωσεν ὅμως ἓνα μαρτυρικόν τοῦ λογιωτάτου Παλαιοῦ, φανερώνοντος ὅτι εἶχεν αὐτὰ τὰ χίλια τετρακόσια γρόσια, τὸ ὅποιον ἐρωτήσαμεν τὸν λογιώτατον καί μᾶς εἶπεν, ὅτι ὅσα τοῦ εἶπε τὸ Κατερινιό, τόσα ἔγραψε, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν βεβαιότητα· τῇ ἐζητήσαμεν ἄλλην μαρτυρίαν, καί μᾶς ἐπρόβαλεν ὅτι ὁ μακαρίτης Κωνσταντάκης σακελλαρίου, τῇ ἐχρεωστοῦσε πεντακόσια γρόσια καί τὰ ἔλαβε καί τὰ ἔδωκεν τοῦ ἀνδρός της, ἐξετήσαμεν τὸν υἱόν του Πετράκη καί μᾶς εἶπεν ὅτι μέσα εἰς τὸ κατάστιχόν τοῦ πατρός του τέτοιον χρέος δέν εἶναι. Δι' αὐτούς τοὺς ρηθέντας λόγους ἀποβάλλομεν τὴν ρηθεῖσαν Αἰκατερίνην, ὅτι δέν ἔχει λόγον νὰ πρετενδέρῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός της διὰ αὐτὰ τὰ γρόσια οὐδέν, οἱ χρεοφειλέτες ὅμως εὐρίσκομεν εὐλογον νὰ πιάσουν τὸ πρᾶγμα τοῦ Φρασέ καί νὰ λάβουν τὸ ἐδικόν τους. Αὐτὸ εὗρήκαμεν εὐλογον ἐν συνειδήσει, ἡ δὲ τελεία ἀπόφασις, μένει εἰς τὸ χέρι τῆς πανευγενείας του καί οὕτως ὑπογεγραμμένα ...».

1819, 1 Αυγούστου

«Κατὰ τὴν ὀπισθεν ἀπόφασιν τοῦ ἄρχοντος ποστελνίκου κυρίου τζελεπῆ Κωστάκη Πελαγινοῦ καί τῶν διωρισμένων ἐλπίτρων παρὰ τῆς εὐγενείας του, τὴν σήμερον συνελθόντες εἰς ἓν ὅλοι οἱ χρεοφειλέται τοῦ μακαρίτου Φρασέ Πρόκου πουλοῦσι πράσει τελεία πρὸς τὸν σιὸρ Τζανάκη Καμπάνη τὸ ὀσπίτιον κείμενον εἰς τὴν Καταβατὴν μέ τὴν τοποθεσίαν του ἀπέξω καί μέ τὴν ἐνορίαν του εἰς ὅποιαν ἐκκλησίαν εἶναι, τὸ χωράφι στό Μαῦρο Βουνί καθὼς εὐρίσκεται καί τὸ χωράφι εἰς τὴν Καταβατὴν τοῦ Καζίκι λεγόμενον καθὼς εὐρίσκεται διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν ὀκτακόσια δέκα, ἥτοι γρ. 810 τὰ ὅποια ἔλαβον οἱ κρετιτόροι, καί κάνοντάς τα κουραμά μένουν τὰ ἄνωθεν πράγματα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ σιὸρ Καμπάνη, ὡς θέλει καί βούλεται νὰ τὰ κάμῃ ὡς πράγματα ἐδικά του καί καλῶς ἀγορασμένα διότι εἰς τὴν περί τούτου ἐνδειξιν ἐγένεν ἡ παροῦσα πώλησις ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν κρετιτόρων καί ἐδόθη εἰς χεῖρας τῆς εὐγενείας του δι' ἀσφάλειαν ...».

709α

1808-1824. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και μητροπολιτικό γράμμα αφορισμού. Δημητσάνα, Τρίπολη.

Τ. Γ ρ ι τ σ ό π ο υ λ ο ς, «Οἱ ναοὶ τῆς Δημητσάνης», ΑΕΚΔ 9 (1954), σ. 152-153, 220, 237.

